

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Studeni - Prosinac 2023

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Iz Betlehema 2

Međunarodne Biblijske Studije

Evandjelje pruženo poganima 13

Ljubav Ispunjava Zakon 15

Živjeti u Kristu 17

Poučavajte jedni druge 19

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Umjetna inteligencija nasuprot

Božjoj misli 22

The Dawn - Croatian Edition
November - December 2023

First issue published December 2013

Printed in USA

Iz Betlehema

***“Ne kaže li Pismo da
Krist dolazi iz potomstva
Davidova, i to iz
Betlehema, mjesta gdje
bijaše David?”
— Ivan 7: 42***

NAŠ UVODNI STI izgovorili su u Isusovo vrijeme ljudi koji su vidjeli njegova velika čuda i čuli njegova učenja ljubavi, dobrote i nade. Izjavljujući da će Krist, Mesija, doći iz Betle-

hema, bez sumnje su se prisjetili Mihejevih proročanskih riječi, koji je napisao: “A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena..”—Mihej 5: 2

Doista, najveća vijest svih vremena najavljena je kao ona koja dolazi iz Betlehema. Ova je vijest bila najsvjetlija od svih poruka u mračnoj noći grijeha i smrti ovoga svijeta. Bila je to najava Isusova rođenja. Nijedan drugi pojedinačni događaj nije toliko promijenio pravac svijeta, niti tolikom broju ljudi dao tračak nade za budućnost. Za Isusove sljedbenike to je bila nada koja ih je tješila i podržavala tijekom njihova kršćanskog putovanja.

VIJEST O VELIKOJ RADOSTI

Okolnosti povezane s Isusovim rođenjem bile su neobične. Određen da bude “Knez mironosni” i kralj cijele zemlje, ipak je rođen u štalici. (Izaija 9: 6, 7) Svijet

u cjelini je znao malo ili ništa o tome što se događalo, unatoč tome dolazak na zemlju Sina Božjeg navijestio je anđeo, koji je rekao pastirima na brdima Judeje, “Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj—Krist, Gospodin.” Zatim je anđeo, zajedno sa “silnom nebeskom vojskom”, pohvalio Boga i rekao: “Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima.”—Luka 2: 10-14

Kakvo li je ovo bilo predstavljanje svijetu i s kakvim je autoritetom dano! Bilo je ispunjeno nadama u mir i život za cijelo čovječanstvo—”blagovijest velike radosti”—jer je rođen Spasitelj, onaj koji je došao spasiti čovječanstvo od grijeha i njegove kazne, smrti. Nije ni čudo što su nebeske vojske uzvikivale: “Slava Bogu na visini!”

DOLAZE NEVOLJE

Međutim, ovaj koji je rođen za kralja ubrzo se suočio s nevoljama. Njegovi su roditelji dobili upute da s malim djetetom pobjegnu u Egipat kako bi ga spasili od Herodova gnjeva. Od početka svoje kratke službe mrzili su ga i progonili vjerski vođe vlastitog naroda. Na kraju je ubijen na križu. Nekoliko godina kasnije, narod kojem je Isus služio, umjesto da uđe u eru mira zbog njegova dolaska, bio je uklonjen sa svoje zemlje, a ljudi su se raspršili po cijeloj zemlji i potom bili žestoko progonjeni.

Međutim, trebamo imati povjerenja u Božja obećanja i ne trebamo se bojati. Kakve god bile dnevne vijesti tijekom svih dana našeg života, možemo se sa sigurnošću vratiti na taj betlehemski datum i prisjetiti se objave koja je došla s neba, da je spasitelj i budući kralj rođen u Betlehemu, Davidovu gradu, i da će ova dobra vijest biti za sve ljude u Božje vrijeme.

MNOGI PRIHVAĆAJU ISUSA

Kako se sadašnje kršćansko doba razvijalo, mnogi su ljudi i narodi počeli prihvaćati Krista i otvoreno primjenjivati njegova učenja. Međutim, kako se pokazalo, velik dio se samo tako nazivao. Umjesto da promiču mir na zemlji i dobru volju prema svojim bližnjima, oni su ratovali jedni protiv drugih, često čineći to u Kristovo ime. Neke od najkrvavijih sukoba ovog vremenskog razdoblja vodili su takozvani kršćanski narodi pod zastavom križa.

Gotovo da nije bilo vremena od rođenja Kneza mira da svijet, ili neki njegov dio, nije bio pogođen ratom ili strahom od rata. Nadalje, takozvani napredak civilizacije u posljednjim stoljećima nije bitno promijenio ovu sliku. Čak i sada, dok se 2023. godina bliži kraju i mnogi u svijetu obilježavaju Isusovo rođenje, milijuni se pitaju hoće li i kada nastupiti anđeoska najava mira i dobre volje među ljudima.

Konflikt koji je u tijeku zbog ruske invazije na Ukrajinu izazvao je šok u cijelom svijetu. I ljudi i svjetski čelnici strahuju da će Rusija povećati svoju želju za osvajanjem i proširiti svoje napade na druge susjedne zemlje. Zatim postoji strah među udaljenijim narodima da će nekako biti uvučeni u sukob na jednoj ili drugoj strani. Konačno, s obzirom na nepredvidljivost ruskog predsjednika, postoji uvijek prisutna mogućnost da on odluči koristiti nuklearno naoružanje kao prikaz moći i kontrole. Svakako, vijesti koje dolaze iz ovog dijela svijeta trenutno su daleko od poruke mira i dobre volje.

NEDOSTATAK MIRA

Prethodni opis trenutnog rusko-ukrajinskog sukoba samo je jedan primjer koji ukazuje na trenutno stanje stvari u svijetu, u kojem su “dobre vijesti” rijetko

dio dnevnih vijesti. No, nemojmo iz ovoga zaključiti da je svrha Isusova dolaska na Zemlju propala ili da je njezino ostvarenje na bilo koji način odgođeno. Olujni oblaci ljudske strasti koji danas lebde nad izbezumljenim i strahom ispunjenim svijetom rezultat su ljudskog neuspjeha. To je Bog unaprijed znao i prerekao u Bibliji. On je to dopustio kako bi ljudski rod mogao shvatiti da je jedini izlaz iz njegove zbunjenosti i nedoumice da se zagleda u njega.—Luka 21: 25-28

Jedno od temeljnih biblijskih učenja jest da se “mir na zemlji” koji su anđeli objavili kad se Isus rodio treba ostvariti uspostavom Kristova kraljevstva. Ova velika istina bila je uglavnom izgubljena iz vida tijekom većeg dijela kršćanske ere. Postupno je prihvaćeno stajalište da se Kristovo kraljevstvo treba uspostaviti ljudskim naporima, s mišlju da sve što je Bog zamislio učiniti za ljudsku rasu ovisi o naporima ljudi koji će raditi i boriti se u Kristovo ime. Kako je kratkovidno pretpostaviti da će veliki Bog svemira, Stvoritelj neba i zemlje, ovisiti o slabim, nesavršenim i pogrešnim naporima svojih ljudskih slugu!

Kršćanski svijet dao je sve od sebe da uspostavi Kristovo kraljevstvo, ali njegovi loši i često užasni rezultati su ono što danas vidimo širom svijeta. Svi podignuti spomenici i ispisana povijest ukrašeni su neuspjehom koji svjedoči o ljudskoj gluposti i sebičnosti. Međutim, za one koji imaju vjere u obećanja i proročanstva iz Biblije, poruka koja razveseljuje srce je da će Bog učiniti za ljudsku rasu ono što ona sama nije mogla učiniti.

BOŽJA OBEĆANJA

Prisjetimo se nekih obećanja u kojima nam Bog daje tu sigurnost. Jedno od njih nalazimo u Izaijinom proročanstvu, koje je prethodno djelomično spomenuto, a

odnosi se na Isusovo rođenje i njegovu buduću vladavinu kao svjetskog kralja. “Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. Nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i do vijeka učinit će to privržena ljubav JAHVE nad vojskama.”—Izaija 9: 6, 7

Dvije su izjave u ovom proročanstvu o Isusovom rođenju koje mnogi propuštaju pravilno razmotriti. Jedna je da će vlast koja je ovdje obećana biti na “njegovim ramenima”. Druga je da će “privržena ljubav JAHVE nad vojskama to učiniti.” U hebrejskom tekstu riječ “JAHVE” označava Svemogućeg Boga. Time se naglašava činjenica da Bog preuzima odgovornost za ispunjenje ovog obećanja. Drugim riječima, Krist će preuzeti zadatak za uspješnu uspostavu i funkcioniranje svog kraljevstva, a Jahvina privržena ljubav jamči rezultate.

KRISTOVO KRALJEVSTVO

Kršćani su stoljećima pokušavali uspostaviti Kristovo kraljevstvo vlastitom revnošću, a ne Božjom. Na lukave načine također su nastojali na sebe preuzeti odgovornost za uspostavu i vladanje u Kristovom kraljevstvu, ali to uređenje nije donijelo mir na zemlju. Umjesto toga, to je potaknulo okrutni progon i krvave ratove kako bi se prisilio na konformizam. To nije bila revnost JAHVE nad vojskama, već djelo ambicioznih pojedinaca i skupina čiji je žar bio u suprotnosti s voljom i planom Božjim. Imali su “revnosti Božje, ali ne u pravom razumijevanju.”—Rimljanima 10: 2

Kristovo kraljevstvo nije uspostavljeno ljudskim spletkama i diplomacijom. To vrijedi i za prošlost i za

sadašnjost. Njegovo djelovanje neće proizaći iz ravnoteže moći izazvane prijetnjom uništenja korištenjem nuklearnog oružja ili drugih ljudskih zamisli. Zapravo, mesijansko kraljevstvo uspostavljeno je božanskom intervencijom u poslove ljudi, i na sreću, usprkos svim pogrešnim naporima potaknutim ljudskom sebičnošću.

U Mihejevom proročanstvu, dana nam je ova sigurnost: “Dogodit će se na kraju danâ: Gora doma JAHVINA bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecat svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: ‘Hajde, uziđimo na goru JAHVINU, u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti’ svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim. Jer će sa Siona zakon izaći, riječ JAHVINA iz Jeruzalema.’ On će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati. Svaki će mirno živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta JAHVE nad vojskama.”—Mihej 4: 1-4

BOŽJE KRALJEVSTVO KROZ IZRAEL

Počevši od Davida, kraljevi Izraela vladali su kao predstavnici Boga, sa sjedištem vladanja na brdu Sionu u Jeruzalemu. (1.Kraljevima 2: 11; Psalmi 135: 21) Narod Izraela, stoga bi, “goru doma JAHVINA” lako shvatio kao Jahvino kraljevstvo, koje djeluje kroz vladajući dom božanskog imenovanja. Davidov vladajući dom bio je simbol ove prorečene planine. Međutim, taj vladajući dom prestao je djelovati svrgavanjem posljednjeg judejskog kralja, Sidkije. Proročanstvo koje je tada dano izjavilo je da toga više neće biti “dok ne dođe onaj koji ima suditi.”—Ezekiel 21: 25-27

Onaj “koji ima suditi” rođen je kao dijete u štalici u Betlehemu. U navještenju Mariji anđeo Gabrijel je rekao: “Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime ISUS. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.”—Luka 1: 30-33

Ovo je u skladu s prethodno citiranim Izaijinim proročanstvom, koje je, sjećamo se, objavilo da će ovaj “Knez mira”, Krist Isus, sjediti na Davidovom prijestolju, kako bi uredio, uspostavio i vladao u kraljevstvu svoga Oca sa sudom i pravdom zauvijek. Tako je Isus postao glava Božje božanskog vladajućeg doma. Počevši sa svojom zemaljskom službom, započeo je odabir i pripremu grupe pozvane iz svijeta čovječanstva da budu sunasljednici s njim u ovom vladajućem domu. Začetkom i rođenjem od Duha Svetoga oni su postali članovi božanske obitelji s Isusom.—Rimljanima 8: 14-17; 1.Ivanova 3: 1, 2

ODABIR KRALJEVSKOG DOMA

Neko je vrijeme mogućnost da se postane dio ovog kraljevskog doma sinova bila ograničena na Abrahmove prirodne potomke. To su bili Božji ljudi kojima su izvorno data obećanja, a među njima je Isus vršio svoju službu. “Onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja.” (Ivan 1: 12) Međutim, nedovoljan broj židovskog naroda odazvao se ovom pozivu, pa je kasnije, kroz evanđeosku poruku, poziv upućen i poganima.—Djela apostolska 13: 46-49

Djelo okupljanja i pripreme za život i kraljevanje s Kristom nastavilo se kroz cijelo kršćansko doba. Kako se svaki od njih, kroz kušnju, pokazao dostojnim, zaspao je smrću da bi se probudio na kraju doba u “prvom

uskrsnuću” da živi i “kraljuje s njim [Kristom] tisuću godina”. (Otkrivenje 20: 6) Kao što je Isus bio podignut iz mrtvih moćnom Božjom silom na početku doba, tako su njegovi sunasljednici uskrsnuli na kraju doba. Oni se pridružuju Kristu kako bi sačinjavali duhovnu i svemoćnu “goru doma JAHVINA” koja je uspostavljena na “vrhu planina”, to jest, dominiraju svim ljudskim poslovima.

Jedan od razloga zašto su ljudi pogrešno razumjeli Božji plan je to što nisu uzeli u obzir njegovu silnu moć. Misleći da je ograničen na ono što slabi i nesavršeni ljudi mogu postići u njegovo ime, pokazalo se da je božanska namjera propala. Naprotiv, međutim, Bog je u izobilju sposoban ostvariti svoje naume unatoč naporima palog čovječanstva u suprotnim smjerovima.—Izaija 55: 10, 11

Dobar primjer za to je Isusov slučaj. Rođen je da bude kralj i da sjedi na prijestolju svoga oca Davida. Vjerski vladari njegova vremena mrzili su ga i na kraju su ga uspjeli ubiti, a jedna od optužbi protiv njega bila je da je tvrdio da je kralj. (Matej 21: 4-9; Luka 23: 38) Ubili su kralja, ali to nije osujetilo božansku namjeru usredištenu u njemu. Doista, bilo je neophodno da Isus umre kako bi otkupio svijet od smrti, i Bog ga je uskrisio iz mrtvih.—Djela apostolska 2: 22-36

Na značaj ovoga, budući da se odnosi na Božja obećanja koja se odnose na vladajući dom Davidov, skreće nam pozornost apostol Pavao u propovijedi održanoj u Antiohiji. “I mi vam navješćujemo evanđelje: obećanje dano ocima Bog je ispunio djeci, nama, uskrisivši Isusa, kao što je i pisano u Psalmu drugom: Ti si Sin moj, danas te rodih. Da ga pak uskrisi od mrtvih te se on više nikad neće vratiti u trulež, rekao je ovime: Dat ću vama svetinje Davidove, pouzdane.”—Djela apostolska 13: 32-34; Psalmi 2: 6, 7; Izaija 55: 3

Baš kao što je bila dobra vijest da je rođen onaj koji će zauvijek sjediti na Davidovom prijestolju, bila je također radosna vijest da je, kada su ga njegovi neprijatelji ubili, služeći tako kao kohorta Sotone u njegovim naporima da osujeti božansko svrhu, Bog uskrisio ovog većeg Davida iz mrtvih. Možemo li sumnjati u trijumf Očevog plana za spasenje i mir ljudske rase kada se moć poput ove može upotrijebiti da se osigura njegov uspješan završetak? Primjenom takve svemogućće moći Božja će vlast biti uspostavljena na zemlji.

USPOSTAVA BOŽJEG KRALJEVSTVA

U Božjem kraljevstvu, pod vladavinom Krista i njegovih vjernih sljedbenika, ljudi i narodi svijeta željet će biti poučeni Gospodinovim putevima; a kada to učine, više se neće učiti ratovati niti vježbati ratne vještine. Svo vrijeme i resursi koji se sada posvećuju proizvodnji ratnog streljiva bit će usmjereni prema miroljubivim ciljevima. Tada će svi biti zaštićeni.—Psalmi 46: 9; Izaija 2: 4; Zaharija 9: 10

U to vrijeme nitko neće plašiti ljude. Danas je svijet ispunjen strahom. Upravo u ovom trenutku, kako se 2023. godina bliži kraju, postoji strah od eskalacije rata, revolucije, ekonomske recesije ili depresije, rastućih društvenih sukoba, političkog ekstremizma na više strana i sve većeg moralnog bankrota, da spomenemo samo neke. Nigdje nema pravog mira i sigurnosti. Kao da poruka anđela o miru i dobroj volji na zemlji nikada nije bila objavljena. To je zato što živimo na kraju doba kada će, kao što su proroci prorekli, carstvo Sotone, “boga ovoga svijeta”, biti prevladano putem “vremena tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena.”—2. Korinćanima 4: 4; Otkrivenje 20: 2, 3; Daniel 12: 1; Matej 24: 21, 22

Onima koji nisu prosvijetljeni biblijskim proćanstvima o znaćenju sadašnje “nevolje naroda”, ćini se kao da je anđeoska poruka mira na zemlji samo prazna rijeć (Luka 21: 25) To je dovelo do netoćnog razumije-
vanja anđeoskog navješćenja. Umjesto mira na zemlji i
dobre volje prema ljudima, sada se ćešće govori: “Mir na
zemlji među ljudima dobre volje”.

Međutim, anđeoska poruka je bila da će mir doći
na Zemlju, ne zbog dobre volje ljudi palog ćovjećanstva
jednih prema drugima, već zato što se Božja dobra volja i
namjera prema njegovim ljudskim stvorenjima tada oći-
tovala kroz roćenje Isusa kao Spasitelja i budućeg Kralja
svijeta. Božja dobra volja prema ljudima pokazala se u
njegovim obećanjima da će poslati Spasitelja, a još više
kad se Spasitelj rodio. Božja dobra volja prema ćovjećan-
stvu dodatno se pokazala uskrisivanjem Isusa od mrtvih.

Iako nije priznata od strane svijeta, Božja dobra
volja nastavila se kroz pripremu Isusovih sljedbenika da
žive i vladaju s njim u njegovom kraljevstvu. Svijet će s
vremenom priznati Božju obilnu milost kroz uskrsnuće
ovih od mrtvih kako bi mogli biti povezani s Isusom u
dijeljenju blagoslova Kraljevstva mira i života ljudima
svih naroda.

OĆITOVANJE DOBRE VOLJE MEĐU LJUDIMA

Božja dobra volja treba se oćitovati kroz vršenje
kontrole vlasti nad cijelim ćovjećanstvom. To će biti
pomoću te prorećene vlasti na ramenu Kneza mira. Kroz
tu davno obećanu ispravnu i pravednu vlast, ljudima će
biti osiguran mir i sigurnost, te će im biti dana prilika da,
poslušnoću, budu vraćeni u savršenstvo i žive vjećno.
Sve će to biti učinak Božje dobre volje prema njegovim
ljudskim stvorenjima.

Konaćno, i kao rezultat uzdizanja ćovjećanstva u

pravednosti i ljubavi tijekom Kristova kraljevstva, svi voljni i poslušni među ljudima će naučiti što je pravi i trajni “mir na zemlji”. Naučit će, također, širiti dobru volju, dobra djela i ljubav prema svojim bližnjima kroz vijekove vječnosti—sve je to učinak one vijesti “iz Betlehema,” koju su anđeli tako davno objavili. ■

Image ©таня таня stock.adobe.com

Evandjelje pruženo poganima

Ključni stih: “*Nakon duge raspre ustade Petar i reče im: ‘Braćo, vi znate kako me Bog od najprvih dana između vas izabra da iz mojih usta pogani čuju riječ evandjelja i uzvjeruju. I Bog, Poznavatelj srdaca, posvjedoči za njih: dade im Duha Svetoga kao i nama.’*”
— *Djela apostolska 15: 7, 8*

Izabrani tekstovi:
Djela apostolska 15: 1-21

“kršteni... u ime Isusovo” i primili Duha Svetoga.—*Djela apostolska 2: 38*

Božja je volja bila da se mogućnost da postanu dio tijela Kristova proširi i na pogane. Nakon povratka s misionarskog putovanja, Pavao i Barnaba podijelili su rezultate svojih napora s braćom u Antiohiji. (*Djela apostolska 14: 26-28*) Dok su bili tamo, “neki sidoše iz Judeje i počеше učiti braću: ‘Ako se ne obrežete po običaju Mojsijevu, ne možete se spasiti.’ Kad između njih te Pavla i Barnabe nastala prepirka i raspra nemalena, odrediše da Pavao i Barnaba i još neki

PRILIKA DA postane dio Kristova tijela prvi put je ponuđena Izraelu. Međutim, kao nacija nisu uspjeli prihvatiti Isusa kao svog kralja. Ipak, ostatak Židova vjerovao je da je Isus obećani Mesija. (*Ivan 1: 11, 12*) Stoga je, počevši od dana Pedesetnice, Duh Sveti sišao na njegove židovske sljedbenike. Nakon toga su drugi Židovi povjerovali, pokajali se, bili

drugi između njih uzađu u Jeruzalem k apostolima i starješinama poradi tog pitanja.”—Djela apostolska 15: 1, 2

Njihov sastanak s apostolima i starješinama u Jeruzalemu trebao je razjasniti trebaju li vjernici, koji su bili pogani, biti obrezani i držati se Mojsijeva zakona. (vss. 3-6) Nakon rasprave o tom pitanju, Petar se obratio prisutnima na ovoj konferenciji. Potvrdio je da Bog ne pravi razliku među vjernicima koji su mu bili potpuno predani i koji su primili Duha Svetoga, bez obzira na njihovu pozadinu ili porijeklo.—vss. 7-11

Kao ishod ove rasprave, apostoli i starješine su utvrdili da obraćenici iz pogana ne trebaju biti obrezani prema židovskom zakonu, i samo su preporučili i složili se da se suzdržavaju od pijenja krvi, od spolnog nemorala, od jedenja stvari koje su bile zadavljene i od jedenja hrane koja je bila ponuđena idolima. Osim toga, pozdravno pismo, zajedno s rezultatom vijećanja u Jeruzalemu, poslano je braći u Antiohiji.—vss. 11-30

Danas nema jeruzalemskog savjetovanja na kojem bi braća raspravljala i rješavala nesuglasice na otvorenom saslušanju koje uključuje apostole. Unatoč tome, shvaćanje da su svi koji su kršteni u Kristovoj smrti, bez obzira na podrijetlo, jezik, etničku pripadnost ili spol, dio Abrahamova potomstva, trebalo bi uvelike pomoći u rješavanju razlika među braćom, ako prevlada duh traženja Božje volje.

Pavao je napisao: “A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: “i potomcima” kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to jest Kristu. ... Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu. Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. Nema više: Židov – Grk! Nema više: rob – slobodnjak! Nema više: muško – žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.”—Galaćanima 3: 16, 26-29

Ljubav Ispunjava Zakon

Ključni stih: “Nikomu ništa ne dugujete, osim da jedni druge ljubite. Jer tko drugoga ljubi, ispunio je Zakon.”

— Rimljanima 13: 8

Izabrani tekstovi:

Rimljanima 13: 8-10;

1.Korinćanima 13: 1-13

U VRIJEME APOSTOLA

Pavla, neki Židovi koji su se obratili da slijede Krista inzistirali su na tome da je držanje raznih obilježja Mojsijevog zakona uvjet za život u Kristu. Pavao je opovrgao ovu pogrešku, objašnjavajući da niti jedan Židov nije dobio život po Zakonu, što dokazuje da su

svi grešnici i da im je potreban Otkupitelj. Nadalje, Pavao je upozorio da je vjera u Krista jedini način da se oslobodimo grijeha i dobijemo život.—Rimljanima 3: 20-24

Na drugom mjestu, Pavao je istaknuo da je Božji plan od početka bio vjerom upravljati sa svojim narodom. (Galaćanima 3: 7-9) Na temelju argumenata iznesenih u prvim jedan-aest poglavlja Poslanice Rimljanima, Pavao započinje dvan-aesto poglavlje izjavom: “Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu—kao svoje duhovno bogoslužje.”—Rimljanima 12: 1

U našem ključnom stihu Pavao naglašava potrebu “da ljubimo jedni druge”. Isus je naglasio važnost toga, rekavši: “Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam.” (Ivan 15: 12-14) U ovim stihovima riječ

“ljubav” je prijevod grčke riječi agape.

U Novom zavjetu postoje dvije različite grčke riječi—phileo i agape—koje su prevedene kao riječ “ljubav”. Phileo ljubav je “bratska ljubav” ili “naklonost” i često se temelji na postojećem odnosu ili prijateljstvu.

Agape ljubav je najviši oblik ljubavi, koju Sveto pismo opisuje kao Božju, nesebičnu ljubav. (I. Ivanova 4:8-12) “Uistinu, Bog je tako ljubio [agape] svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca.” (Ivan 3: 16) Ljubav koja je potaknula naše otkupljenje bila je potpuno nesebična s Božje strane. Nije učinio nepravdu svome stvorenju osudom na smrt; niti je čovjek ikada učinio nešto za svog Stvoritelja što bi ga moglo obvezati da obnovi život svojoj ljudskoj kreaciji. Božja ljubav koja je potaknula naše otkupljenje bila je božanska, nesebična, agape ljubav.

U Pavlovoj lekciji o ljubavi, zabilježenoj u 13. poglavlju 1.Korinćanima, on je opisuje ovim riječima: “Ljubav [agape] je uvijek velikodušna ... uvijek dobrostiva ... nikada nije zavidna i ne hvasta se. Niti se ... nadima... nikad nepristojna ... ne traži svoje, nije razdražljiva ... nikad ne pamti zlo ... nikad se ne raduje se nepravdi ... uvijek se raduje istini i zadovoljna je što će istina pobijediti. Sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi i nikad neće pasti. Ljubav nikada ne prestaje.”—1.Korinćanima 13: 4-8, International Standard Version

Završne riječi našeg ključnog stiha, “onaj koji drugoga ljubi [agape], ispunio je Zakon”, donose kontrast između “Zakona” i “vjere ljubavlju djelotvorne”, u harmonični sklad. (Galaćanima 5: 6) Slično tome, Isus je rekao da su ljubav [agape] prema Bogu kao i prema bližnjemu dvije velike zapovijedi na kojima “visi sav Zakon i Proroci”. (Matej 22: 36-40) Nadalje, Pavao kaže: “Ima li koja druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi, ... ljubav [agape] je punina zakona.”—Rimljanima 13: 9, 10 ■

Živjeti u Kristu

Ključni stih: “Kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite: ukorijenjeni i nazidani na njemu i učvršćeni vjerom kako ste poučeni, obilujte zahvaljivanjem.”
— Kološanima 2: 6, 7

Izabrani tekstovi:
Kološanima 2: 6-14

U NAŠIM KLJUČNIM stihovima Pavao se obraća onima koji su prihvatili Isusa Krista kao svog Otkupitelja. Oni su, nakon potpunog posvećenja da vrše volju Nebeskog Oca, prihvaćeni kao budući članovi tijela Kristova. (Kološanima 1: 1, 2) Apostol nikada nije susreo braću Kološane, ali je od Epafrā, susluge Gospodnjeg, naučio o njihovoj “vjeri u Krista Isusa,” njihovoj ljubavi prema “svim svetima,” i njihovoj “ljubavi u Duhu”. Zbog toga, Pavao im je napisao poslanicu i molio se da “budu ispunjeni spoznajom volje Njegove [Božje] u svojoj mudrosti i shvaćanju duhovnome.”—vss. 3-9

Osim toga, apostol se molio da braća Kološani “žive dostojno [grčki: prikladno] Gospodina i posve mu ugođe, plodni svakim dobrim djelom i rastući u spoznaji Božjoj; Osnaženi svakom snagom, po sili Slave njegove, za svaku postojanost i strpljivost; s radošću zahvaljujući Ocu.”—vss. 10-12

Pavao nije mogao tijelom biti nazočan, ali piše: “Duhom sam ipak s vama: s radošću promatram vaš red i čvrstoću vaše vjere u Krista.” (Kološanima 2: 5)

Apostol zatim potiče braću Kološane da nastave nastojati “živjeti u njemu (Kristu)”. (vs. 6) Ovdje se riječ “hodati” odnosi na način nečijeg života i uključuje kako živimo i ponašamo se. Kad god se pojavi problem, problem ili pitanje, prije nego što donesemo odluku, trebali bismo si postaviti pitanje: “Kako bi Isus pristupio ovoj situaciji i što bi učinio?”

Tko “hoda” napreduje, ali važno je i da hodamo u pravom smjeru. Apostol Ivan piše: “Bog je svjetlost i tame u njemu nema nikakve! Rekneli bismo li da imamo zajedništvo s njim, a u tami hodimo, lažemo i ne činimo istine. Ako u svjetlosti hodimo, kao što je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i krv Isusa, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha.”—1. Ivanova 1: 5-7

Na drugom mjestu, apostol Pavao određuje kako trebamo hoditi u svjetlu, navodeći da to trebamo činiti “sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani! Podnosite jedni druge u ljubavi; trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira” i “hoditi u ljubavi.”—Efežanima 4: 1-3; 5: 2

U našim ključnim stihovima, apostol dodaje da trebamo biti “ukorijenjeni i nazidani” u Kristu. Drugom prilikom ističe da se “ukorijenjenost” treba temeljiti na ljubavi, kao što je pisao braći u Efezu: “Da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim; da ste ukorijenjeni i utemeljeni u ljubavi [agape].” (Efežanima 3: 17) Pavao također objašnjava da se “nazidavanje” treba činiti “na temelju apostolâ i prorokâ, a zaglavni je kamen sam Krist Isus.”—Efežanima 2: 20

Na kraju, Pavao upozorava braću Kološane: “Pazite da vas tko ne odvuče mudrovanjem i ispraznim zavaravanjem što se oslanja na predaju ljudsku, ... a ne

na Krista.” (Kološanima 2: 8, English Standard Version) Neka svatko od nas vjerno provodit svoj “hod s Kristom” do kraja našeg zemaljskog boravka. ■

Pouka četiri

Poučavajte jedni druge

Ključni stih: “Sve je slobodno! Ali—sve ne koristi. Sve je dopušteno! Ali—sve ne saziđuje.”
— 1.Korinćanima 10: 23

Izabrani tekstovi:
1.Korinćanima 10: 23-33

KROZ PROSVJETLJUJUĆI utjecaj Svetog Duha Božjeg, došli smo “u slavu slobode djece Božje.” (Rimkjanima 8: 21) Stoga su Gospodinovi sljedbenici oslobođeni ropstva bilo kakvom zakonu osim da ljube Gospodina svim svojim srcem, dušom, umom i snagom i da ljube bližnjega svoga kao samoga sebe.—Marko 12: 29 -31

Međutim, naše palo tijelo je slabo. (Matej 26: 41) Naša pogrešna ljudska prosudba ima sklonost, povremeno, iskriviti našu uporabu ove “slobode”, što može rezultirati nanošenjem ozljeda nama samima i drugima, a ne biti na slavu Božju. Prije našeg ključnog stiha, Pavao ističe kako je Bog oslobodio izraelski narod iz ropstva u Egiptu, ali da im je kasnije, zbog nedostatka uvažavanja i odanosti Bogu, dopustio da umru za svoje prijestupe. Pavao upozorava da i mi, nak-

kon što budemo oslobođeni, izbavljeni iz Sotoninog ropstva, trebamo biti vrlo oprezni kako koristimo svoju novostečenu slobodu u Kristu, navodeći loš primjer Izraela kao pouku.—1.Korinćanima 10: 1-14

Pavao nastavlja s riječima zabilježenim u našem ključnom stihu, izjavljujući da, iako je “sve dopušteno” Gospodinovim sljedbenicima pod ljudskim zakonima sadašnjih naroda, ipak postoji mnogo stvari koje bi bile loše savjetovane i u suprotnosti duhovnom razvoju sebe i drugih.

Kad nam Pavao kaže da “sve stvari ne saziđuju”, on govori o onim stvarima koje bi bile unutar naših prava, ali koje, ako bismo im težili, ne bi poučavale, izgrađivale ili koristile nama ili drugima s duhovnog stajališta. Takve bi stvari mogle rezultirati gubitkom našeg posvećenog vremena, a ako se redovito prakticiraju, mogle bi čak dovesti do naše duhovne regresije. Naša vrhovna ljubav prema Bogu i naša ljubav prema bližnjemu trebaju nas vezati samo na misli i djela koja bi bila izgrađujuća za nas same, korisna drugima i bila na slavu našeg Nebeskog Oca.

Postojala je posebna kušnja za braću u Pavlovo vrijeme. Običaj među mnogim nekršćanskim štovateljima bio je prinostiti životinje kao žrtve idolima, dajući lešine svojim vjerskim vođama koji su ih pak prodavali mesarima na javnim tržnicama. Zbog toga je onima koji su jeli meso bilo vrlo teško izbjeći jedenje mesa koje je bilo ponuđeno idolima. Ovo je postalo ozbiljan problem, jer su neki kršćani smatrali pogrešnim jesti takvo meso, dok su drugi shvatili da idol nije ništa i stoga jedenje mesa nije pogrešno.

Kako li je srž Pavlovog savjeta puna ljubavi: “Nitko neka ne traži svoje, nego dobro drugoga. Sve što se prodaje na tržnici, jedite, ništa ne ispitujući poradi

savjesti. ... Ako vam tko reče: ‘To je žrtvovano’, ne jedite poradi onoga koji vas je upozorio, i savjesti. ... Savjesti mislim, ne svoje, nego onoga drugoga.” (1.Korinćanima 10: 24-29, International Standard Version) Ovdje Pavao pokazuje da bismo trebali izbjegavati činiti bilo što što bi moglo spotaknuti Gospodinove sljedbenike.

Ovaj plemeniti duh pokazuje granice kršćanskog zakona slobode. Naša ljubav treba uvijek biti velikodušna, voditi računa o interesima i osjećajima drugih i željeti “činiti sve na slavu Božju.”—1.Korinćanima 10: 31 ■

Umjetna inteligencija nasuprot Božjoj misli

*“O dubino bogatstva, i mudrosti, i spoznanja Božjega!
Kako li su nedokučivi sudovi i neistraživi putovi
njegovi! Doista, tko spozna misao Gospodnju, tko li mu
bi savjetnikom?”*
—Rimljanima 11: 33, 34

JEDNA OD TEMA o kojoj se najviše raspravlja u današnjem svijetu tehnologije je umjetna inteligencija, koja se često naziva jednostavno inicijalima “AI”. Ukratko rečeno, umjetna inteligencija se definira kao sposobnost strojeva da obavljaju zadatke koji su obično povezani s ljudskim razmišljanjem i intelektom. Shvaćali mi to ili ne, većina nas korisnici smo umjetne inteligencije na neki ograničen način. Kada pretražujemo internet, gledamo YouTube video, kupujemo na Amazonu, koristimo alate za prepoznavanje glasa kao što su Siri i Alexa ili upravljamo samovozećim automobilom, često smo pod utjecajem, možda i nesvjesno, umjetne inteligencije.

Takve upotrebe, kao i druge, mogu se pokazati od pomoći ljudima u današnjem svijetu koji pokreće tehnologija. Međutim, postoje ograničenja vrijednosti i valjanosti aplikacija umjetne inteligencije. Ova ograničenja prvenstveno proizlaze iz činjenice da su, u konačnici, ljudi odgovorni za odluke koje donose sustavi umjetne

inteligencije. Jesu li te odluke poštene, etičke, transparentne i odgovorne? Ljudi moraju preuzeti odgovornost za sve “nenamjerne posljedice” pogrešaka AI sustava. U mnogim slučajevima takvi nedostaci AI aplikacije mogu zahtijevati samo manje prilagodbe. Međutim, u najgorem slučaju, kvar umjetne inteligencije mogao bi potencijalno biti katastrofalan za pojedinca ili za mase.

Na detaljnijoj razini, ograničenja umjetne inteligencije najbolje se mogu identificirati na tri načina. Prvo, sustav umjetne inteligencije, koji su razvili i “obučili” ljudi, dobar je onoliko koliko su dobri početni podaci koji mu se daju da služe kao njegova obuka. Odluke i radnje umjetne inteligencije mogu biti pristrane ili pogrešne ako su podaci koje im pružaju njihovi ljudski treneri također pristrani ili pogrešni. Drugo, umjetnoj inteligenciji nedostaje emocionalna inteligencija jer ne može uzeti u obzir ljudske emocije, osjećaje i način razmišljanja u donošenju odluka. Treće, iako su organizacije sve više svjesne potrebe za usvajanjem inovacija umjetne inteligencije kako bi bile u tijeku s tehnologijom, često joj ne uspijevaju pristupiti sa strateškog stajališta poslovnog modela.

Zaključak u vezi s umjetnom inteligencijom je da, s obzirom na ograničenu i često pogrešnu prirodu ljudskog razmišljanja u ovom sadašnjem grešnom svijetu, vjera u dobrobiti umjetne inteligencije dolazi s nizom ograničenja i opreza. S druge strane, vjera u Svemogućeg biblijskog Boga, Stvoritelja svemira, trebala bi biti nepokolebljiva i neograničena. Božja vrhovna inteligencija, kao i njegov savršeni karakter u korištenju te inteligencije, ne samo da su daleko iznad bilo koje aplikacije umjetne inteligencije, već su i daleko superiorniji od bilo kojeg ljudskog uma koji je dizajnirao ove sustave.

BOG POSTOJI

Mnogi ljudi vjeruju da postoji Bog, iako velika većina njih nema jasne predodžbe o njemu i kakvi bi mogli biti njegovi planovi za njegovu ljudsku kreaciju. Međutim, bez obzira na to koji oblik može imati, u čovjekovom srcu i umu obično tinja želja za obožavanjem više sile.

Intelligentni prvi uzrok, za razliku od puke slučajnosti, jedina je razumna osnova koja stoji iza svega stvorenoga. Činjenica postojanja Boga s vrhunskom inteligencijom vidi se u beskonačnoj kreaciji ovog velikog svemira, uključujući naš Sunčev sustav i čovjekov dom, planet Zemlju. Također se vidi u organskoj i anorganskoj tvari, te u odnosu to dvoje. Vidi se u zraku koji udišemo, u vodi koju pijemo i u hrani koju jedemo. Čovjek nije stvoren ni za zrak, ni za hranu. Oni su, zapravo, bili osmišljeni i pripremljeni za čovjeka mnogo prije nego što je stvoren. Kakva li je to inteligentan plan pun ljubavi bio od strane svemudrog Boga i Stvoritelja!

Bog kojega štujemo, Bog Biblije, predstavlja nam se posvuda, na svakoj stranici svoje Riječi, kao osobni Bog. On ima osobnost. Biblija otkriva da naš Nebeski Otac misli, osjeća i ima volju. Činjenica da on razmišlja pokazuje da ima intelekt. Činjenica da osjeća dokazuje da ima osjetljivosti; a činjenica da je voljan znači da ima karakter i da djeluje sukladno s njim.

Što se tiče Božjeg intelekta, Sveto pismo objavljuje: “Bog JAHVE, Bog nad bogovima, JAHVE zna.” (Jošua 22: 22; Psalmi 44: 21; Djela apostolska 15: 18) Bog, kojeg štujemo, također ima osjećajnost. Ima sažaljenja. On voli. (Psalmi 103: 13) Osim toga, on provodi svoju volju. Isus nas je naučio moliti: “Dođi kraljevstvo tvoje. Neka bude volja tvoja.”—Luka 11: 2

Bog djeluje, ali uvijek po “odluci svoje volje”.

(Efežanima 1: 11) Nikada nije smatrao potrebnim konzultirati se s bilo kojim od svojih stvorenja o tome što treba činiti ili kako. To je činjenica koju bismo trebali dobro razmotriti, jer smo ponekad skloni, u svojim molitvama, savjetovati Boga što bi trebao učiniti. Sreća je za sva njegova stvorenja što ne uzima u obzir njihove savjete.

Sveto pismo otkriva da je izvorno samo Bog posjedovao besmrtnost, što je jedna od osobina božanskog bića, a kada je Isus uskrsnuo od mrtvih, božanska priroda mu je bila podarena. (1.Timoteju 1: 17; 6: 16; Filipljanima 2: 9-11) Dobra definicija besmrtnosti je ona koju je dao Isus kada je rekao: “Doista, kao što Otac ima život u sebi tako je i Sinu dao da ima život u sebi.”—Ivan 5: 26

Vječnost ima veze s postojanjem. Za Boga se kaže da je prvi: “Ja sam prvi i ja sam posljednji: osim mene Boga nema.” (Izaija 44: 6) Psalmist je posvjedočio: “Prije nego se rodiše bregovi, prije nego postade kopno i krug zemaljski, od vijeka do vijeka, Bože, ti jesi!” (Psalmi 90: 2) Stvoritelj će i dalje ostati Vrhovno biće u cijelom svom velikom svemiru. Rekao je: “Svoje slave drugom ne dam.”—Izaija 42: 8

SAMODOSTATAN

Umjetna inteligencija nije samodostatna. Potrebne su joj tisuće, možda milijuni informacija i algoritama koje su u njega unijeli njegovi ljudski tvorci prije nego što može izvršiti bilo koji zadatak vrijedan spomena. Bog koji nam je otkriven u Bibliji, u samoj svojoj prirodi je samodostatan i potpuno intuitivan. Ne treba mu vanjska pomoć ili vodstvo kako bi obogatio svoju osobnu inteligenciju. (Djela apostolska 17: 24, 25) On ne samo da ne treba nikakvu vanjsku pomoć, nego neprestano daruje svoje stvorenje. On je davatelj svakog dobrog i savršenog dara.—Jakovljeva 1: 17

Bog je svemoguć. To znači da on ima svu moć, autoritet i kontrolu. Ipak, otkriva nam da je stavio određene granice svojoj svemoći. U Hebrejima 6: 18 rečeno nam je da Bog ne može lagati, a u 2.Timoteju 2: 13 da se ne može zaniijekati. U Jakovljevoj 1: 13 rečeno nam je da Bog nije iskušavan zlom. On je svet i pravedan Bog i neće koristiti svoju moć ni na koji način koji bi narušio njegove druge atribute pravde, mudrosti i ljubavi.

Bog Biblije je veliki i vrhovni arhitekt svega što postoji sada ili što će ikada postojati u budućnosti, "Onaj sam koji od početka svršetak otkriva i unaprijed javlja što još se nije zbilo!" (Izaija 46: 10) Sve je to isplanirao po "odluci njegove volje". (Efežanima 1: 11) U svoj toj vječnosti prošlosti, dok je bio sam, mogao je formulirati planove i svrhe za čije će ostvarenje biti potrebna vječnost budućnosti. Naši ograničeni umovi teturaju dok pokušavamo, čak i na mali način, shvatiti Boga vječnosti i njegova vječna djela. Mi i sve nebeske vojske samo smo kao mala djeca koja se igraju sa sitnim zrcima pijeska na obalama oceana vječnosti, gdje se pred našom zatečenom maštom šire bezgranične nakane našeg Boga, koje su beskrajsne i neizmjerne.

BOG JE SVEZNAJUĆI

Sveznanje se definira kao znanje o svim stvarima, a Bog posjeduje takvo znanje. On opaža sve stvari; sjeća se svega. Drago nam je, međutim, što nam je povezano sa sjećanjem na sve stvari dao sigurnost da postoje neke stvari koje on odlučuje zaboraviti. Ovo je također odlika sveznanja. Na primjer, što se tiče Izraela pod Novim savezom koji je obećao sklopiti s njima, Božje obećanje je da se njihovog "grijeha" i "nepravde" on "više neće spominjati," jer je Kristova krv postala osnova za oprostjenje grijeha.—Jeremija 31: 31-34; Hebrejima 8: 12; 9: 12-28

Rečeno nam je da su sve stvari gole i otkrivene pred Bogom. (Hebrejima 4: 13) U svojim perceptivnim i intuitivnim moćima on ima sposobnost za izračun, red, boju, težinu, veličinu, oblik, detalje, vrijeme, mjesto, sklad, konstrukciju, ljepotu i uzvišenost. Sve ono što je ikada zamišljao i o čemu je razmišljao, i sve što će tek zamisliti u dobima budućnosti, Bog ima sposobnost pamtit i zauvijek!

Razmislite o beskonačnom umu koji je bio u stanju kreirati sve što postoji u njegovom velikom svemiru—u duhovnom svijetu i u materijalnom svijetu. Sve su to proizvodi njegove mudrosti i njegove moći, i svi su kreirani u skladu s njegovom pravdom i njegovom ljubavlju. Bog je upitao svog slugu Joba: “Gdje si bio kad zemlju utemeljih? Kazuj, ako ti je znanje sigurno. Znaš li tko joj je mjere odredio i nad njom uže mjerničko napeo? Na čemu joj počivaju temelji?”—Job 38: 4-6

Bog također ima kvalitetu sveprisutnosti. Nije potrebno da doslovce putuje, čak i trenutno, iz jednog dijela svemira u drugi kako bi svjedočio onome što se događa. Umjesto toga, on je u stanju “vidjeti” i “čuti” sve, svugdje u svojoj ogromnoj domeni u svakom trenutku. (Jeremija 23: 23, 24 Psalmi 139: 2-12) S ovog stajališta uvijek smo u Božjoj prisutnosti. Kako bi to tek trebalo jačati vjeru!

Ferrar Fenton Bible prevodi Izaiju 43: 13: “Postojao sam prije samog vremena.” Nije bilo potrebe za mjerenjem vremena, barem prema našem ograničenom ljudskom poimanju, kada je Bog bio sam. Međutim, s početkom stvaranja, jedinica vrijednosti s obzirom na trajanje postala je bitna, a Bog je točan mjeritelj vremena. Svoje planove ostvaruje prema točno određenom rasporedu. Nismo u potpunosti u stanju razumjeti svaki aspekt tog rasporeda, jer nam ga nije otkrio u svakom

detalju. Međutim, kad Božji sat otkuca, on se pomiče, bez obzira na to je li tko miruje ili radi.

U Mudrim izrekama 8: 22, New Living Translation citira Božjeg jedinorođenog Sina—Isusa u njegovom predljudskom postojanju—koji govori o vremenu kada su on i Stvoritelj bili sami zajedno, govoreći: “JAHVE me stvorio kao počelo svoga djela, kao najraniji od svojih čina, u pradoba.” Kako je divno pomisliti da su, kada su veliki Arhitekt i njegov Sin počeli izvršavati djelo stvaranja, prvo odgurnuli zidove ništavila i stvorili prostor! Zatim su, iz Božje beskrajne mudrosti i velike moći, on i njegov vjerni Sin počeli ispunjavati prazninu svemira sazviježđima neba—galaksijama, zvijezdama, planetima—po cijelom svemiru.

BOŽJI PLAN OTKRIVA NJEGOVU SLAVU

Psalmist je napisao: “Nebesa slavu Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih. Dan danu to objavljuje, a noć noći glas predaje.” (Psalmi 19: 1, 2) Zatim je u sedmom stihu David dodao: “Pouzđano je svjedočanstvo JAHVINO—neuka uči.” Dakle, iako možemo shvatiti nešto od Stvoriteljeve slave zapažajući veličanstvenost njegovih stvaralačkih djela, kada pristupimo njegovoj Riječi i razmotrimo “svjedočanstvo” njegovih izdašnih planova prema njegovom ljudskom stvaranju, stječemo najviše intimno poznavanje njegovog slavnog karaktera.

Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku, savršenog i potpuno sposobnog da ispuni pravedne zahtjeve njegova zakona. (1.Mojsijeva 1: 26) Bilo je krajnje ispravno da Stvoritelj zahtijeva apsolutnu poslušnost od strane svojih inteligentnih stvorenja. Budući da nisu poštovali zakon svog Stvoritelja, bilo je prikladno i pošteno da budu osuđeni na smrt, budući da je on jasno upozorio Adama u

vezi s kaznom za neposluh.—1.Mojsijeva 2: 16, 17

Međutim, Stvoritelj ovdje ne prestaje s objavom svog slavnog karaktera. Njegova se ljubav očituje kroz njegovu božansku namjeru za ljudski oporavak od grijeha i smrti: “Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.” (Ivan 3: 16) Isus je došao otkupiti čovjeka od smrti i ponudio se kao “otkupnina [grčki: odgovarajuća cijena] za sve”. (1.Timo-teju 2: 5, 6) Da bi to učinio, Isus je izlio svoju dušu u smrt, dajući svoj savršeni ljudski život za izgubljeni savršeni život Adama, koji nije poslušao. (Izaija 53: 12; Marko 10: 45) “Po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće od mrtvih! Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni.”, to jest, svima će biti dana prilika da dobiju vječni život u Kristovom kraljevstvu.—1. Korinćanima 15: 21, 22

Osim toga, puni plamen Božje slave konačno se pokazuje kroz korištenje njegove moći u uskrsnuću mrtvih. Izvanredna demonstracija ovoga je već dana, iako ju je tek samo nekolicina priznala i u potpunosti povjerovala. To je bilo uskrsnuće njegova Sina, Isusa Krista, od mrtvih. Pravi Isusovi sljedbenici, oni koji imaju apsolutno povjerenje u Riječ Gospodnju i njezino svjedočanstvo o uskrsnuću, vidjeli su ovo čudesno očitovanje Božje slave.—1.Korinćanima 15: 3, 4, 20-22; Djela apostolska 2: 32; 17: 31

Apostol Pavao je napisao da je “Krist slavom Očevom bî uskrišen od mrtvih”, što znači da je ova uporaba božanske moći bez presedana pokazala slavu Božju, kao što sva djela stvaranja “objavljaju” njegovu slavu. (Rimljanima 6: 4) Božja slava se također pokazuje u “prvom uskrsnuću” Kristove crkve. (Otkrivenje 20: 6) Na kraju će cijelo čovječanstvo prepoznati ovaj

dokaz Stvoriteljeve slave.—Ivan 5: 28, 29; Djela apostolska 24: 15

Dolazak još bliže srcima ljudske rase, kao dokaz slave Božje, bit će uskrsnuće cijelog čovječanstva iz smrtnog sna. Isus je rekao Marti dok se pripremala probuditi njezina brata Lazara iz smrti: “Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?”—(Ivan 11: 40).

Habakuk 2: 14, prekrasno proročanstvo koje opisuje rezultate Kristove vladavine na zemlji, glasi: “Jer će se zemlja napuniti znanja o slavi JAHVINOJ kao što vode prekrivaju more.” Sveto pismo jasno otkriva da je jedan od glavnih ciljeva Kristove vladavine vraćanje mrtvih u život, i vrlo je moguće da će ostvarenje toga božanskom moći biti jedno od moćnih djela tog kraljevstva koje će pridonijeti ispunjenju zemlje Božjom slavom.

Ukratko, Božji um i inteligencija beskrajno su superiorniji od uma i inteligencije bilo kojeg ljudskog bića, da ne spominjemo bilo koji oblik umjetne inteligencije koju su stvorili ljudi. Stoga je dobro da od njega tražimo vodstvo i usmjeravanje u svim životnim poslovima. Primjećujemo ovaj snažan stih iz Pisma: “Jer misli vaše nisu moje misli i putei moji nisu vaši putei”, riječ je JAHVINA. ‘Visoko je iznad zemlje nebo, tako su putei moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli.’—Izaija 55: 8, 9

Hvala Bogu da nije bilo, niti će ikada biti kakvih “nenamjernih posljedica” božanske inteligencije. Ona se temelji na četiri Stvoriteljeva vrhunska i nepokolebljiva obilježja karaktera: njegovom utemeljenju pravde, njegovoj beskrajnoj mudrosti, njegovoj bezgraničnoj ljubavi i njegovoj svemogućoj moći. Doista, “Vjera mu se može čvrsto pouzdati, što god bilo!” ■

OBEĆANJA

*Dogodit će se na kraju danâ:
Gora doma Jahvina
bit će postavljena vrh svih gora,
uzvišena iznad svih bregova.
K njoj će se stjecati svi narodi,
nagrnut će mnoga plemena i reći:
»Hajde, uziđimo na goru Jahvinu,
podimo u dom Boga Jakovljeva!
On će nas naučiti svojim putovima,
hodit ćemo stazama njegovim.
Jer će iz Siona zakon doći,
iz Jeruzalema riječ Jahvina.«
On će biti sudac narodima,
mnogim će suditi' plemenima,
koji će mačeve prekovati u plugove,
a koplja u srpove.
Neće više narod dizati' mača protiv naroda
nit' se više učiti' ratovanju.*

Izaija 2: 2-4

Image © bernardojbp-stock.adobe.com